TOGETHER TO REMOVE THE WALL

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΟΚΙΝΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ

Ελληνικά

http://removethewall.org

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΟΚΙΝΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Ο βασικός στόχος της εκστρατείας είναι να συγκεντρώσουμε τη μέγιστη δυνατή διεθνή υποστήριξη για να πιέσουμε το Μαρόκο να αποστρατικοποιήσει το τείχος κατοχής στη Δυτική Σαχάρα, να εξουδετερώσει και να απομακρύνει όλο το καταστροφικό οπλοστάσιο που περιλαμβάνεται στον εξοπλισμό του και κυρίως τις νάρκες και τα εκρηκτικά κατάλοιπα πολέμου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Χτισμένο στις αρχές της δεκαετίας του ’80, το Τείχος της Μαροκινής Κατοχής στη Δυτική Σαχάρα εξακολουθεί να αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για το λαό των Σαχραουί που ζει και στις δυο πλευρές του, καθώς είναι διάσπαρτο με περισσότερες από 7 εκατομμύρια νάρκες. Αυτό συμβαίνει παρά την εκεχειρία που ισχύει από τις 6 Σεπτεμβρίου 1991 υπό την επίβλεψη των Ηνωμένων Εθνών. Το Τείχος της Ντροπής έχει μακροχρόνιες επιπτώσεις ανθρωπιστικές, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές, νομικές και περιβαλλοντικές, αλλά αποτελεί επίσης ένα διαρκές έγκλημα κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του λαού των Σαχραουί και ένα ανυπέρβλητο εμπόδιο στην πραγμάτωση του αναφαίρετου δικαιώματός του στην αυτοδιάθεση και την ανεξαρτησία.

Για το λόγο αυτό, οι Σαχραουί αρχές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να καταγγείλουν στη διεθνή κοινή γνώμη το Μαροκινό τείχος και να επιστήσουν την προσοχή σε αυτή τη γιγαντιαία στρατιωτική διάταξη που εξακολουθεί να παίζει αποφασιστικό ρόλο στην κατοχή της Δυτικής Σαχάρας από το Μαρόκο. Εκτός από τις Σαχραουί αρχές, τα τελευταία χρόνια στον αγώνα αυτό έχουν συστρατευθεί πολλές κοινωνικές οργανώσεις των Σαχραουί αλλά και διεθνή κινήματα αλληλεγγύης. Με σκοπό να καταγγείλουν το τείχος και να ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη σχετικά με τις πολλαπλές επιπτώσεις του, έχουν διεξάγει μεγάλο αριθμό πολιτικών, ανθρωπιστικών, πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

Σε αυτό το πλαίσιο, η 38η Διάσκεψη του Ευρωπαϊκού Συντονιστικού για την Υποστήριξη του Σαχραουί λαού (EUCOCO) που πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη της Ιταλίας στις 15 και 16 Νοεμβρίου 2013, αποφάσισε την έναρξη διεθνούς εκστρατείας ενάντια στο Μαροκινό Τείχος στη Δυτική Σαχάρα. Η εκστρατεία έχει τον τίτλο ***«Διεθνής Εκστρατεία ενάντια στο Τείχος της Μαροκινής Κατοχής στη Δυτική Σαχάρα: μαζί θα απομακρύνουμε το τείχος»*** και βασίζεται σε τρεις κεντρικούς πυλώνες: το τείχος, τις νάρκες και τα θύματα των ναρκών.

Για να διαβάσετε το πλήρες κείμενο της Διάσκεψης (στα αγγλικά), πατήστε **εδώ**.

ΣΤΟΧΟΙ

Οι κύριοι στόχοι της εκστρατείας είναι οι ακόλουθοι:

1. Να επιστήσουμε την προσοχή στο ότι το τείχος αποτελεί ένα διαρκές έγκλημα κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Σαχραουί λαού και ένα τεράστιο εμπόδιο στο αναφαίρετο δικαίωμά του για αυτοδιάθεση και ανεξαρτησία.

2. Να κερδίσουμε την υποστήριξη του μέγιστου δυνατού αριθμού διεθνών φορέων και να εξασφαλίσουμε την ενεργό συμμετοχή τους για καταγγελία του τείχους σε νομικό και πολιτικό επίπεδο αλλά και στα μέσα ενημέρωσης.

3. Να ευαισθητοποιήσουμε την κοινή γνώμη σχετικά με το τείχος και τις μακροχρόνιες επιπτώσεις του: ανθρωπιστικές, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές, νομικές και περιβαλλοντικές.

4. Να παρουσιάσουμε την κατάσταση των θυμάτων από τις νάρκες που αποτελούν ζωντανούς μάρτυρες του καταστροφικού μεγέθους του τείχους και του αντίκτυπου που έχει στον άμαχο πληθυσμό.

5. Να εξασφαλίσουμε τη συμμετοχή περισσότερων διεθνών φορέων στις επιχειρήσεις αποναρκοθέτησης και στις δυο πλευρές του τείχους.

6. Να δουλέψουμε, σε συνεργασία με τοπικούς και διεθνείς φορείς στην κατεύθυνση της γενικευμένης και πλήρους εφαρμογής της Συνθήκης για την Απαγόρευση των Ναρκών και της Συνθήκης για τα Πυρομαχικά Διασποράς.

Με δυο λόγια, ο βασικός στόχος της εκστρατείας είναι να συγκεντρώσουμε κάθε δυνατή υποστήριξη από τους ιθύνοντες και τη διεθνή κοινή γνώμη για να υποχρεώσουμε το Μαροκινό κατοχικό

ΤΟ ΜΑΡΟΚΙΝΟ ΤΕΙΧΟΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ (ΓΝΩΣΤΟ ΕΠΙΣΗΣ ΩΣ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ) ΕΧΕΙ ΜΗΚΟΣ 2.720 ΧΜ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΑΚΡΥΤΕΡΟ ΤΕΙΧΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

καθεστώς να συμμορφωθεί προς τους κανόνες του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και να αποστρατικοποιήσει το τείχος, να εξουδετερώσει και να απομακρύνει το σύνολο του καταστροφικού οπλοστασίου που περιλαμβάνει και κυρίως τις νάρκες κατά προσωπικού, τις αντιαρματικές και τα εκρηκτικά κατάλοιπα πολέμου.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Η Δυτική Σαχάρα (πρώην Ισπανική Σαχάρα) βρίσκεται στη βορειοδυτική Αφρική και καλύπτει μια έκταση 266.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Συνορεύει στα βόρεια με τα Μαρόκο, ανατολικά με την Αλγερία και νοτιοανατολικά με τη Μαυριτανία. Το έδαφος της είναι πλούσιο σε φώσφορο και μεταλλικά στοιχεία ενώ είναι επίσης γνωστή για τα πλούσια σε αλιεύματα ύδατά της κατά μήκος της 1.200 χιλιομέτρων ακτογραμμής στον Ατλαντικό Ωκεανό.

• Ο αποικισμός της Δυτικής Σαχάρας ξεκίνησε το 1884, όταν το έδαφός της χαρακτηρίστηκε Ισπανικό προτεκτοράτο σύμφωνα με τη Διάσκεψη του Βερολίνου (1884-1885) που μοίρασε την Αφρική στις Ευρωπαϊκές δυνάμεις.

• Λίγο μετά την ανεξαρτησία του Μαρόκου από τη Γαλλία το Μάρτιο του 1956, η μοναρχία που κατείχε την εξουσία άρχισε να διασπείρει την επεκτατική ιδεολογία του λεγόμενου «Μεγάλου Μαρόκου» που υποστήριζε ότι όλη η τότε Ισπανική Σαχάρα, η Μαυριτανία, ένα μεγάλο μέρος της δυτικής Αλγερίας και τμήματα του Μαλί και της Σενεγάλης ανήκαν ιστορικά στο Μαρόκο.

• Το 1963, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών συμπεριέλαβε τη Δυτική Σαχάρα στον κατάλογο των Μη Αυτοδιοικούμενων Εδαφών. Δυο χρόνια αργότερα, κάλεσε την Ισπανία να αποαποικιοποιήσει το έδαφος.

• Στις αρχές της δεκαετίας του ’70, η βασιλεία του Χασάν Β’ του Μαρόκου αντιμετώπισε μια αυξανόμενη εσωτερική κρίση νομιμότητας και τέθηκε υπό αμφισβήτηση με δύο απόπειρες πραξικοπημάτων τον Ιούλιο του 1971 και τον Αύγουστο του 1972.

• Στις 10 Μαΐου 1973 δημιουργήθηκε το Λαϊκό Μέτωπο για την απελευθέρωση της Σάνγκια Ελ Άμρα και του Ρίο Ντε Όρο (Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ) με σκοπό να πετύχει ανεξαρτησία από την αποικιακή κυριαρχία. Έκτοτε, έχει αναγνωριστεί ως ο μοναδικός νόμιμος εκπρόσωπος του λαού των Σαχραουί.

• Τον Αύγουστο του 1974, η Ισπανία δήλωσε έτοιμη να διεξάγει δημοψήφισμα με θέμα την αυτοδιάθεση στη Δυτική Σαχάρα στις αρχές του 1975.

• Απαντώντας στην Ισπανική απόφαση, το Μαρόκο ανακοίνωσε ότι δε θα δεχόταν το προτεινόμενο δημοψήφισμα γιατί είχε εδαφικές διεκδικήσεις στη Δυτική Σαχάρα. Από κοινού με τη Μαυριτανία, το Μαρόκο ζήτησε τη διαιτησία του Διεθνούς Δικαστηρίου (ΔΔ) της Χάγης.

• Στις 16 Οκτωβρίου 1975, το ΔΔ εξέδωσε γνωμοδότηση για το θέμα της Δυτικής Σαχάρας στην οποία καταλήγει ότι ποτέ δεν υπήρξε ζήτημα εδαφικής κυριαρχίας ανάμεσα στη Δυτική Σαχάρα και το Βασίλειο του Μαρόκου ή τη Μαυριτανία.

ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 2.500 ΘΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΝΑΡΚΕΣ ΚΑΙ ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

Η ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΠΥΚΝΑ ΝΑΡΚΟΘΕΤΗΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ 7.000.000 ΝΑΡΚΕΣ ΔΙΑΣΠΑΡΤΕΣ ΣΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΗΣ

ΤΟ ΜΑΡΟΚΙΝΟ ΤΕΙΧΟΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΕΝΕΡΓΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΦΡΑΓΜΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

• Μετά την έκδοση της γνωμοδότησης του ΔΔ, ο Βασιλιάς Χασάν Β' διέταξε την επονομαζόμενη «πράσινη πορεία» 350.000 Μαροκινών με σκοπό την εισβολή στη Δυτική Σαχάρα. Σε απάντηση, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών καταδίκασε την εισβολή και κάλεσε το Μαρόκο να απομακρύνει όλους τους συμμετέχοντες από το έδαφος της Δυτικής Σαχάρας.

• Στις 31 Οκτωβρίου 1975, το Μαρόκο ξεκίνησε την στρατιωτική εισβολή του στη Δυτική Σαχάρα. Στη συνέχεια, οι Μαυριτανικές δυνάμεις θα εισέβαλαν από το νότο. Η εισβολή σηματοδοτεί την έναρξη της ένοπλης σύγκρουσης ανάμεσα στις Μαροκο-μαυριτανικές δυνάμεις εισβολής και το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ.

• Στις 14 Νοεμβρίου 1975, υπογράφηκε στη Μαδρίτη μια μυστική συμφωνία ανάμεσα στην Ισπανία, το Μαρόκο και τη Μαυριτανία, με την οποία η Ισπανία παραχωρούσε τη διοίκηση του εδάφους στο Μαρόκο και τη Μαυριτανία. Η συμφωνία ήταν παράνομη, αφού είχε σκοπό να στερήσει ένα λαό από το δικαίωμά του στην αυτοδιάθεση και την ανεξαρτησία.

• Στις 27 Φεβρουαρίου 1976, ο Σαχραουί λαός εξήγγειλε τη Λαϊκή Αραβική Δημοκρατία της Σαχάρας (SADR) η οποία είναι πλήρες και ιδρυτικό μέλος της Αφρικανικής Ένωσης. Έχει αναγνωριστεί από περισσότερες από 80 χώρες.

• Η κατάληψη της Δυτικής Σαχάρας οδήγησε ένα μεγάλο μέρος του λαού των Σαχραουί έξω από το Έδαφος. Σήμερα, υπάρχουν περίπου 150.000 Σαχραουί που ζουν σε στρατόπεδα προσφύγων στη νοτιοδυτική Αλγερία. Οι Σαχραουί που παρέμειναν στο κατεχόμενο Έδαφος εξακολουθούν να υφίστανται καταπίεση στα χέρια των Μαροκινών κατοχικών αρχών.

• Προκειμένου να σταματήσει τις επιθέσεις του στρατού των Σαχραουί, ο Βασιλιάς Χασάν Β' του Μαρόκου, με τη βοήθεια ξένων στρατιωτικών συμβούλων, διέταξε την κατασκευή μιας τεράστιας σειράς αμυντικών τειχών στη Δυτική Σαχάρα. Από τον Αύγουστο 1980 ως τον Απρίλιο 1987 κατασκευάστηκαν συνολικά έξι τείχη, το τελευταίο από τα οποία έχει μήκος 2.720 χιλιόμετρα. Το τείχος αυτό, που θεωρείται το μεγαλύτερο ενεργό στρατιωτικό φράγμα στον κόσμο, προστατεύεται από οχυρά, τάφρους, ορύγματα, συρματοπλέγματα, περισσότερες από 7 εκατομμύρια νάρκες και το προασπίζονται περισσότεροι από 160.000 Μαροκινοί στρατιώτες.

• Μετά από 13 χρόνια ενόπλων συρράξεων, τον Αύγουστο 1988, τόσο το Μαρόκο όσο και το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ δέχτηκαν ένα σχέδιο επίλυσης των Ηνωμένων Εθνών το οποίο προέβλεπε ένα ελεύθερο και δίκαιο δημοψήφισμα με αντικείμενο την αυτοδιάθεση, μέσω του οποίου ο λαός των Σαχραουί θα επέλεγε ανάμεσα στην ανεξαρτησία και την προσάρτηση στο Μαρόκο. Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ίδρυσε την Αποστολή των Ηνωμένων Εθνών για το Δημοψήφισμα στη Δυτική Σαχάρα (MINURSO), η οποία αναπτύχθηκε στο έδαφος για να επιβλέψει την κατάπαυση του πυρός που τέθηκε σε ισχύ στις 6 Σεπτεμβρίου 1991.

• Τον Ιανουάριο 2000, η MINURSO δημοσίευσε έναν προκαταρκτικό κατάλογο ψηφοφόρων για το δημοψήφισμα. Συνειδητοποιώντας ότι ένα ελεύθερο και δημοκρατικό δημοψήφισμα θα οδηγούσε αναπόφευκτα στην ανεξαρτησία της Δυτικής Σαχάρας, το Μαρόκο υπαναχωρεί από τις προηγούμενες δεσμεύσεις του για αποδοχή ενός δημοψηφίσματος με θέμα την αυτοδιάθεση.

• Μετά από πολυάριθμες απόπειρες να ξεπεραστεί το αδιέξοδο που δημιουργούσε η κωλυσιεργός στάση του Μαρόκου, στις 30 Απριλίου 2007, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών κάλεσε το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ και το Μαρόκο να συμμετάσχουν σε απευθείας διαπραγματεύσεις προκειμένου να επιτευχθεί μια δίκαιη και μόνιμη λύση που θα εξασφάλιζε την αυτοδιάθεση του λαού της δυτικής Σαχάρας.

• Από τον Ιούνιο 2007 ως τον Μάρτιο 2012 αντιπροσωπίες των δύο μερών συμμετείχαν σε πολυάριθμους γύρους επίσημων και ανεπίσημων διαπραγματεύσεων υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών. Οι συνομιλίες δεν έχουν αποφέρει ακόμα απτά αποτελέσματα διότι το Μαρόκο εξακολουθεί να αρνείται το δημοψήφισμα αυτοδιάθεσης ως ειρηνική και δημοκρατική λύση της διαμάχης.

• Με τις διαπραγματεύσεις να έχουν ουσιαστικά παραλύσει, το Μαρόκο συνεχίζει να διαπράττει συστηματικές και γενικευμένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του λαού των Σαχραουί στα κατεχόμενα εδάφη της Δυτικής Σαχάρας και να εκμεταλλεύεται παράνομα τους φυσικούς πόρους του Εδάφους με τη συνέργεια ξένων φορέων.

• Επίσης, το Μαρόκο εξακολουθεί να διατηρεί σε λειτουργία το 2.720 χιλιομέτρων στρατιωτικό τείχος του, το οποίο χωρίζει τη Δυτική Σαχάρα από το λαό της. Οι 7 εκατομμύρια νάρκες, κατά προσωπικού και αντιαρματικές, που βρίσκονται θαμμένες κατά μήκος του τείχους, εξακολουθούν να στοιχίζουν ακριβά σε θύματα μεταξύ των πολιτών Σαχραουί και στις δυο πλευρές του τείχους.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΜΑΡΟΚΙΝΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

Στην ιστορία του ανθρωπίνου γένους έχουν κατασκευαστεί πολλά τείχη και για ποικίλους σκοπούς, με κυριότερους την προστασία και την άμυνα. Μολονότι το Μαροκινό τείχος στη Δυτική Σαχάρα (συναντάται επίσης ως «ανάχωμα») κατασκευάστηκε σαφώς ως αμυντικός φραγμός, είναι πολύ διαφορετικό από άλλα γνωστά αμυντικά τείχη, όχι μόνο λόγω του μεγέθους και της δομής του, αλλά και λόγω των καταστροφικών δυνατοτήτων και των μακροχρόνιων συνεπειών του.

Στην ιστορία των συγκρούσεων στη Δυτική Σαχάρα, το τέλος της δεκαετίας του ’70 χαρακτηρίζεται από την έντονη πολεμική ανάμεσα στις Μαροκινές δυνάμεις και τον στρατό των Σαχραουί. Στη διάρκεια αυτών των αναμετρήσεων, οι Μαροκινές δυνάμεις, παρά την αριθμητική και στρατιωτική τους υπεροχή, υπέστησαν πολλές ήττες στο πεδίο της μάχης. Προκειμένου να σταματήσει τις επιθέσεις του στρατού των Σαχραουί, ο βασιλιάς Χασάν Β’ του Μαρόκου, με τη βοήθεια – σύμφωνα με αρκετές πηγές – Γάλλων, Αμερικανών και Ισραηλινών στρατιωτικών συμβούλων, διέταξε την κατασκευή αυτής της τεράστιας αλυσίδας αμυντικών τειχών που διήρκεσε επτά χρόνια.

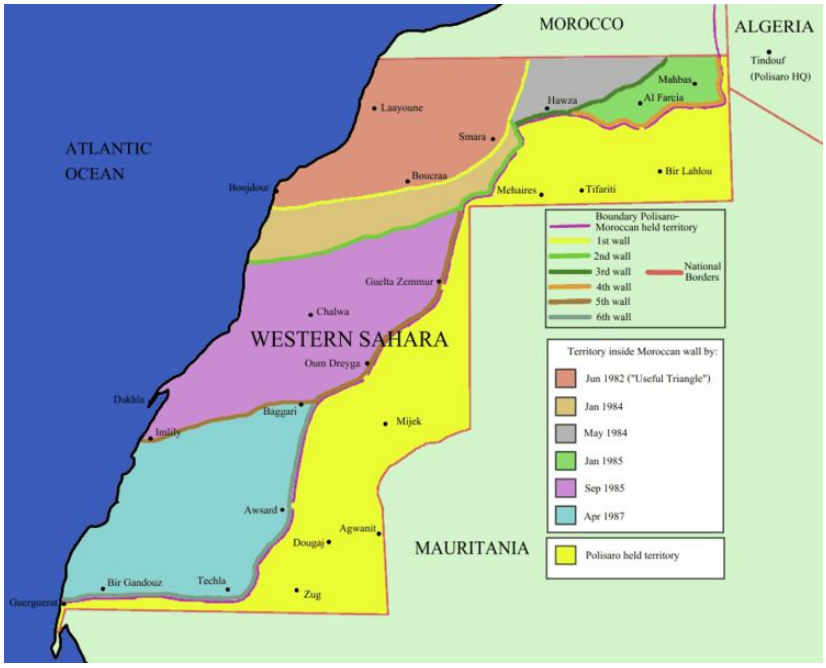

Η κατασκευή πραγματοποιήθηκε σταδιακά σε 6 φάσεις, καθεμιά από τις οποίες διεύρυνε το έδαφος που καταλάμβανε ο Μαροκινός στρατός. Από τον Αύγουστο του 1980 ως τον Απρίλιο του 1987, χτίστηκαν έξι τείχη διαφορετικών μεγεθών, αγγίζοντας τα 2.720 χμ εκτεινόμενα από το νότιο Μαρόκο ως το νοτιοδυτικό άκρο της Δυτικής Σαχάρας. Θεωρείται «το μεγαλύτερο ενεργό στρατιωτικό φράγμα στον κόσμο» σύμφωνα με διεθνείς αναλυτές.

ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

Το τείχος αποτελείται από μια σειρά κατασκευών από άμμο και πέτρες, ύψους δύο ως τριών μέτρων. Εκτείνεται κατά μήκος τοπογραφικών υψηλών σημείων (όπως λόφοι και βουνά) σε όλο το Σαχραουί Έδαφος. Προστατεύεται από οχυρά, τάφρους, ορύγματα,

συρματοπλέγματα, νάρκες και ηλεκτρονικά συστήματα ανίχνευσης και το προασπίζονται περισσότεροι από 160.000 Μαροκινοί στρατιώτες. Σε κάθε 5 χιλιόμετρα τείχους υπάρχει μια στρατιωτική βάση 100 περίπου Μαροκινών στρατιωτών. Πίσω από κάθε κύριο παρατηρητήριο, σε απόσταση τεσσάρων χιλιομέτρων, υπάρχει κινητή μονάδα ταχείας επέμβασης (με τεθωρακισμένα οχήματα, τανκς, κτλ). Μια σειρά σταθερών και κινητών ραντάρ με ακτίνα 60 ως 80 χιλιόμετρα είναι τοποθετημένα σε όλο το μήκος του τείχους. Σύμφωνα με κάποιες πηγές, το Μαρόκο ξοδεύει δύο εκατομμύρια δολάρια ημερησίως για τη διατήρηση του τείχους.

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

Από τότε που χτίστηκε, στις αρχές της δεκαετίας του ’80, το τείχος έχει επιφέρει πολλαπλές αρνητικές επιπτώσεις σε διάφορες πτυχές της ζωής του πληθυσμού των Σαχραουί. Σε ό,τι αφορά τις **πολιτικές και νομικές συνέπειες**, το τείχος χωρίζει και απομονώνει τα κατεχόμενα εδάφη από τις απελευθερωμένες περιοχές των Σαχραουί, αλλά και από ολόκληρο τον κόσμο. Χρησιμεύει επίσης στο να εδραιώσει την κατοχή του Εδάφους ως πράξη μη αναστρέψιμη και να δημιουργήσει την αίσθηση ότι είναι «γεγονός τετελεσμένο», την ώρα μάλιστα που το Μαρόκο ισχυρίζεται ότι έχει τον έλεγχο όλης της Δυτικής Σαχάρας, αρνούμενο με αυτό τον τρόπο την ύπαρξη απελευθερωμένων εδαφών που διοικούνται από το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ και την Δημοκρατία των Σαχραουί.

Όσον αφορά τις οικονομικές επιπτώσεις του τείχους, είναι γνωστό ότι η οικονομία του Μαρόκου εξαρτάται όλο και περισσότερο από την παράνομη λεηλασία των φυσικών πόρων στα κατεχόμενα εδάφη της Δυτικής Σαχάρας (φώσφορος, αλιεία, μεταλλικά στοιχεία, γεωργία κτλ), η οποία παρέχει εργασία στη μεγάλη πλειοψηφία των Μαροκινών που έχουν εγκατασταθεί στο Έδαφος. Οι Σαχραουί πολίτες που ζουν υπό καθεστώς κατοχής υφίστανται περιθωριοποίηση και στερούνται τα βασικά κοινωνικό-οικονομικά δικαιώματά τους. Οι πυκνά ναρκοθετημένες περιοχές έχουν καταστεί ακατοίκητες, με μικρή οικονομική παραγωγή, κάτι που έχει περιορίσει αισθητά τα μέσα επιβίωσης πολλών Σαχραουί. Το Μαροκινό τείχος αντιπροσωπεύει επομένως και μια γιγάντια προστασία, πίσω από την οποία το Μαρόκο επιμένει να λεηλατεί συστηματικά τους φυσικούς πόρους του Εδάφους.

Στο επίπεδο των **ανθρωπιστικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και ψυχολογικών συνεπειών**, το Μαροκινό τείχος είναι ένα κατεξοχήν διαχωριστικό τείχος, καθώς καταστρέφει τον κοινωνικό ιστό της κοινωνίας των Σαχραουί και χωρίζει τις οικογένειες από τη μια στις κατεχόμενες περιοχές και από την άλλη στα προσφυγικά στρατόπεδα της νότιο-δυτικής Αλγερίας. Οι νάρκες θέτουν σε κίνδυνο τον παραδοσιακό τρόπο ζωής των Σαχραουί που είναι στενά

συνδεδεμένος με την έρημο και εμποδίζει τις χωρισμένες οικογένειες να μεταδώσουν στα παιδιά τους τις παραδόσεις και τις πολιτιστικές αξίες της κοινωνίας τους. Επιπλέον, το τείχος μετατρέπει τα κατεχόμενα εδάφη σε μια μεγάλη φυλακή, στην οποία κάθε είδος φυσικής και ψυχολογικής καταπίεσης εφαρμόζεται συστηματικά σε πλήρη ατιμωρησία. Η κατάσταση αυτή έχει συμβάλλει στην όξυνση της αίσθησης απομόνωσης, αποξένωσης και ανασφάλειας στους πληθυσμούς των Σαχραουί που κατοικούν σ' εκείνες τις περιοχές.

Από πλευράς **συνεπειών στην ασφάλεια**, το τείχος αποτελεί διαρκή απειλή για την τοπική ασφάλεια, γεγονός που οφείλεται στα 7 εκατομμύρια νάρκες που είναι διάσπαρτες σε όλο το μήκος του, αλλά και στις μεγάλες ποσότητες εκρηκτικών κατάλοιπων του πολέμου και πυρομαχικών διασποράς. Επιπροσθέτως, η εμπλοκή του Μαροκινού στρατού στο λαθρεμπόριο απαγορευμένων προϊόντων, στη διακίνηση ναρκωτικών και την παράνομη μετανάστευση από και προς τα κατεχόμενα εδάφη της Δυτικής Σαχάρας, αποτελεί σοβαρή απειλή για την ασφάλεια σε ολόκληρη την περιοχή.

Από την άποψη των **περιβαλλοντικών επιπτώσεων**, η κατασκευή του τείχους και οι υποδομές που περιλαμβάνει έχουν οδηγήσει σε βαθιές αλλαγές στην επιφάνεια του εδάφους που έγινε πιο ευάλωτο στην αιολική διάβρωση και την στασιμότητα των υδάτων. Λόγω της δομής του, το τείχος λειτουργεί ως φράγμα στη ροή του νερού προς τις περιοχές νότιο-ανατολικά του τείχους, όπως φαίνεται και στην εικόνα από το δορυφόρο. Η κατάσταση αυτή έχει αυξήσει την ερημοποίηση σ' αυτές τις περιοχές και θα έχει σαφώς μακροχρόνιες συνέπειες στο οικοσύστημα ολόκληρη της περιοχής.

ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Όπως είναι γνωστό, η Δυτική Σαχάρα εξακολουθεί να είναι Μη Αυτοδιοικούμενο Έδαφος που βρίσκεται στη διαδικασία

αποαποικιοποίησης από τα Ηνωμένα Έθνη. Όπως επιβεβαιώθηκε από το Διεθνές Δικαστήριο το 1975 και το Νομικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών το 2002, το Μαρόκο δεν έχει κανένα κυριαρχικό δικαίωμα στο Έδαφος, ούτε είναι η νόμιμη διοικούσα αρχή: δεν είναι παρά κατοχική δύναμη στη Δυτική Σαχάρα. Οι νομικές συνέπειες αυτής της κατάστασης είναι διττές. Πρώτον, η δυνατότητα εφαρμογής της Τέταρτης Σύμβασης της Γενεύης και του Συμπληρωματικού Πρωτοκόλλου Ι στη Δυτική Σαχάρα ως κατεχόμενο έδαφος. Δεύτερον, ως κατοχική δύναμη, το Μαρόκο είναι υποχρεωμένο να συμμορφώνεται προς τους σχετικούς κανονισμούς του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και άλλους φορείς ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Κατά συνέπεια, η κατασκευή του Μαροκινού τείχους στη Δυτική Σαχάρα είναι σαφώς παράνομη, καθώς εκ των πραγμάτων συνεπάγεται την προσάρτηση του εδάφους των Σαχραουί στην Μαροκινή κατοχική δύναμη, κάτι που απαγορεύεται από τους διεθνείς κανονισμούς ανθρωπίνου δικαίου. Είναι επίσης παράνομη λόγω των καταστροφικών πολιτικών, νομικών, οικονομικών, ανθρωπιστικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και περιβαλλοντικών συνεπειών του στο λαό των Σαχραουί. Εν συντομία, η κατασκευή του τείχους είναι παράνομη γιατί δημιουργεί «τετελεσμένο γεγονός» στο έδαφος και επομένως αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στην άσκηση από το λαό των Σαχραουί του αναφαίρετου δικαιώματός του στην αυτοδιάθεση και την ειρήνη και στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη όλου του Εδάφους.

ΟΙ ΝΑΡΚΕΣ

Σύμφωνα με την Βρετανική ΜΚΟ «Δράση για την Ένοπλη Βία» (γνωστή στο παρελθόν ως Δράση για τις Νάρκες) η Δυτική Σαχάρα παραμένει «μια από τις πιο βεβαρημένες από νάρκες περιοχές στον κόσμο. Εκτιμάται ότι υπάρχουν και περισσότερες από 7 εκατομμύρια νάρκες σε όλο το έδαφος των Σαχραουί εκτός από μεγάλες ποσότητες εκρηκτικών κατάλοιπων πολέμου και πυρομαχικών διασποράς. Οι περισσότερες νάρκες είναι θαμμένες κατά μήκος του τείχους, κυρίως στην περιοχή νότιο-ανατολικά του, που θεωρείται το μεγαλύτερο ναρκοπέδιο στον κόσμο. Η καταστροφική δύναμη των ναρκών επηρεάζει άμεσα τον άμαχο πληθυσμό, και ιδίως τα παιδιά που κάθε χρόνο υφίστανται τραυματισμούς, ακρωτηριασμούς και θάνατο λόγω ατυχημάτων που σχετίζονται με τις νάρκες και τα εκρηκτικά κατάλοιπα του πολέμου. Οι νάρκες αποτελούν επίσης σοβαρό εμπόδιο στην πιθανότητα επιστροφής των προσφύγων στην πατρίδα τους.

ΑΠΟΝΑΡΚΟΘΕΤΗΣΗ

Η Βρετανική ΜΚΟ «Δράση για την Ένοπλη Βία» ήταν η πρώτη οργάνωση που άρχισε να χαρτογραφεί και να αφαιρεί νάκες, πυρομαχικά διασποράς και άλλα εκρηκτικά κατάλοιπα του πολέμου στο απελευθερωμένο τμήμα της Δυτικής Σαχάρας το 2006.

Το 2007 και το 2008, η «Δράση για την Ένοπλη Βία» διεξήγαγε μια έρευνα στις επικίνδυνες περιοχές που περιελάμβανε χαρτογράφηση και σήμανση των ναρκοθετημένων περιοχών στη Δυτική Σαχάρα. Μεταξύ 2008 και 2011 πραγματοποίησε τις πρώτες της επιχειρήσεις απονάρκοθέτησης (εκκαθάριση των πεδίων μάχης και εξουδετέρωση εκρηκτικών μηχανισμών) και από το 2011 ως το 2013 άρχισε τις επιχειρήσεις απονάρκοθέτησης τόσο χειρονακτικά όσο και με μηχανικά μέσα.

Σήμερα, η «Δράση για την Ένοπλη Βία» εξακολουθεί να εργάζεται στο έδαφος των απελευθερωμένων περιοχών της Δυτικής Σαχάρας. Παρόλ’ αυτά μένουν πολλά ακόμα να γίνουν για να καθαριστούν οι

εναπομείνασες νάρκες και τα εκρηκτικά κατάλοιπα του πολέμου σε ολόκληρο το έδαφος.

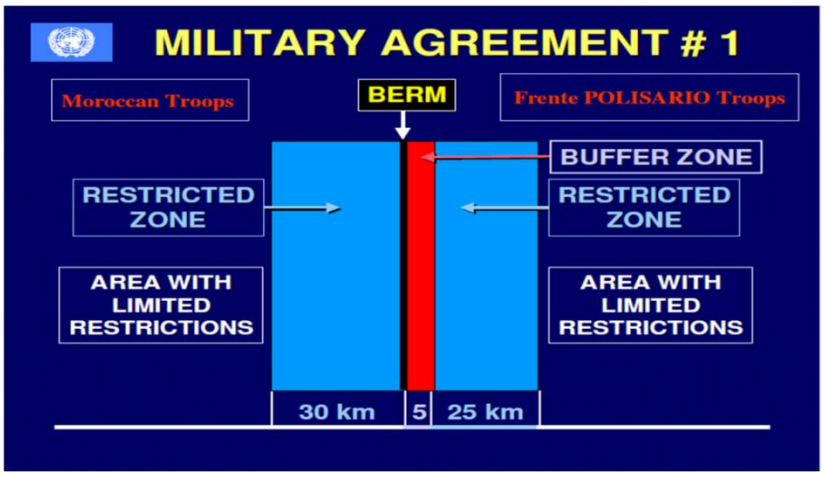

Έχει σημασία να τονίσουμε ότι όλες οι επιχειρήσεις αποναρκοθέτησης που έχουν διεξαχθεί μέχρι σήμερα, έλαβαν χώρα μόνο στην ανατολική πλευρά του τείχους (τις απελευθερωμένες ζώνες των Σαχραουί) και έξω από την ουδέτερη ζώνη πλάτους πέντε χιλιομέτρων που ορίστηκε με την **πρώτη στρατιωτική συμφωνία,** η οποία υπογράφηκε ανάμεσα στη MINURSO, το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ και το Μαρόκο, μετά τη θέση σε εφαρμογή της κατάπαυσης του πυρός το 1991. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, η ουδέτερη ζώνη, όπου η είσοδος σε στρατιωτικό προσωπικό και εξοπλισμό καθώς και η χρήση όπλων απαγορεύονται αυστηρά σε όλους, είναι η περιοχή με το μεγαλύτερο αριθμό ναρκών και κατάλοιπων πολέμου. Από την πλευρά του Μαρόκου δεν έχει επιτραπεί ποτέ σε καμία διεθνή οργάνωση αποναρκοθέτησης η πρόσβαση στο κατεχόμενο έδαφος της Σαχάρας.

Το Νοέμβριο του 2005, ως ένδειξη καλής πίστης στις διαπραγματεύσεις για την ειρήνη, το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ δεσμεύτηκε στην απαγόρευση χρήσης ναρκών κατά προσωπικού και τη συνεργασία για τη δράση εναντίον τους, υπογράφοντας την **πράξη δέσμευσης για την τήρηση της έκκλησης της Γενεύης.** Από το 2005, το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ έχει καταστρέψει περισσότερες από 10.000 νάρκες που είχε στην κατοχή του, τις οποίες αφαίρεσε από το Μαροκινό στρατό κατά τη διάρκεια του πολέμου. Η Σαχραουί κυβέρνηση ίδρυσε επίσης, στις 13 Αυγούστου 2013, το «Σαχραουί Γραφείο Συντονισμού για τη Δράση Κατά των Ναρκών», ως ειδικό σώμα για το συντονισμό των δράσεων που σχετίζονται με τις νάρκες, την αποναρκοθέτηση και τα θύματα από νάρκες. Ο «Σαχραουί Σύλλογος για τα Θύματα από Νάρκες» και η «Σαχραουί Εκστρατεία για την Απαγόρευση των Ναρκών» συνεχίζουν επίσης το έργο τους

ΑΝΑΛΑΒΕ ΔΡΑΣΗ!

Ανθρωπιστικά προβλήματα που χρειάζονται επείγουσες δράσεις

Το Μαροκινό τείχος στη Δυτική Σαχάρα με τις 7 εκατομμύρια νάρκες και τα κατάλοιπα πολέμου θέτει σοβαρά άμεσα και μακροπρόθεσμα ανθρωπιστικά προβλήματα στον άμαχο πληθυσμό των Σαχραουί και στις δυο πλευρές του τείχους. Η ανάγκη για δράση είναι επιτακτική και επείγουσα.

Πώς μπορείτε να συνδράμετε στην εκστρατεία;

- Πάρτε μέρος στην εκστρατεία και γίνετε η φωνή της στην τοπική σας κοινότητα, περιοχή ή χώρα.
- Διαδώστε το μήνυμα και μιλήστε στους συνανθρώπους σας και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για την εκστρατεία.
- Οργανώστε μια τοπική εκδήλωση για τα ζητήματα της εκστρατείας.
- Γράψτε στους τοπικούς πολιτικούς παράγοντες, βουλευτές, οργανώσεις κατά των ναρκών και υπέρ των θυμάτων ναρκών κτλ, με σκοπό να τους ενημερώσετε και να τους ζητήσετε να αναλάβουν δράση.
- Ξεκινήστε ένα νέο ψήφισμα και υπογράψτε τα ψηφίσματα που υποστηρίζουν τους σκοπούς της εκστρατείας. Μια

ως εθνικές εκστρατείες στο πλαίσιο της Διεθνούς Εκστρατείας για την Απαγόρευση των Ναρκών.

Υπογράφοντας την πράξη δέσμευσης για την τήρηση της έκκλησης της Γενεύης το 2005, το Μέτωπο ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ θέλησε να επαναβεβαιώσει τη δέσμευσή του για ολοκληρωτική απαγόρευση των ναρκών κατά προσωπικού, αλλά και την προθυμία του να γίνει μέρος και άλλων διεθνών συμβάσεων σχετικών με τις νάρκες και τα πυρομαχικά διασποράς.

Στο μεταξύ, το Μαρόκο αρνείται κατηγορηματικά να υπογράψει τη Σύμβαση της Οττάβας του 1997 για την **Απαγόρευση της Χρήσης, Αποθήκευσης, Παραγωγής και Διακίνησης Ναρκών Κατά Προσωπικού και για την Καταστροφή τους,** όπως και τη **Συνθήκη του 2008 για την Κατάργηση των Πυρομαχικών Διασποράς.** Η αναφορά της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου «για την Κατάσταση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην περιοχή του Σάχελ», που δημοσιεύτηκε στις 8 Οκτωβρίου 2013, σημειώνει ότι το Μαρόκο είναι από τις λίγες χώρες που δεν έχει υπογράψει ακόμα τη Σύμβαση της Οττάβας και το ενθαρρύνει να την υπογράψει ως μέτρο οικοδόμησης εμπιστοσύνης και απόδειξη της δέσμευσής του για ειρήνη.

Η επίμονη άρνηση του Μαρόκου να προσχωρήσει σε αυτές τις διεθνείς συμβάσεις υποδεικνύει ότι εξακολουθεί να μην είναι πρόθυμο να εγκαταλείψει τη χρήση ναρκών κατά προσωπικού ή άλλων στρατιωτικών μέσων στον αμείλικτο πόλεμο ενάντια στο λαό των Σαχραουί, κάτι που θέτει υπό αμφισβήτηση το ενδιαφέρον του για επίτευξη ταχείας και ειρηνικής επίλυσης της διαμάχης.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

Σύμφωνα με το *Παρατηρητήριο Ναρκών και Πυρομαχικών Διασποράς*, μια πρωτοβουλία που παρέχει έρευνα για τη «Διεθνή Εκστρατεία για την Απαγόρευση των Ναρκών», η Δυτική Σαχάρα έχει ένα σημαντικό

- πρώτη κίνηση μπορεί να γίνει από εδώ: **www.change.org**
- Κάντε μια δωρεά ή βοηθήστε να συγκεντρωθεί οικονομική βοήθεια για:
  3. Τα θύματα των ναρκών και τους επιζώντες (για θεραπεία, προσθετικά μέλη, αποκατάσταση, κοινωνικό-οικονομική επανένταξη κτλ). Το συντονισμό και τη διαχείριση έχει ο Σαχραουί Σύλλογος Θυμάτων από Νάρκες: asoc.asavim@gmail.com & asavim.office@gmail.com
  4. Την εκκαθάριση των ναρκοπεδίων (έρευνα, χαρτογράφηση, αποναρκοθέτηση, ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση για τον κίνδυνο από τις νάρκες κτλ).
- Εργαστείτε εθελοντικά για την εκστρατεία: μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας για περισσότερες πληροφορίες.
- Αναπαράξτε και μεταφράστε το υλικό της εκστρατείας σε άλλες γλώσσες.
- Αναλάβετε μια πρωτοβουλία. Προτείνετέ μας μια ιδέα.

αριθμό επιζώντες από νάρκες, θύματα πυρομαχικών διασποράς και επιζώντες από ατυχήματα με άλλα κατάλοιπα του πολέμου που βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης. Στη Δυτική Σαχάρα υπολογίζεται ότι τουλάχιστον 2.500 άνθρωποι όλων των ηλικιών έχουν επηρεαστεί από τις νάρκες και τα πυρομαχικά διασποράς από το 1975. Ο «Σαχραουί Σύλλογος Θυμάτων Ναρκών», ένας σύλλογος για τους επιζώντες στα στρατόπεδα των προσφύγων Σαχραουί και τις απελευθερωμένες ζώνες, είναι ο κύριος φορέας για την προώθηση της υποστήριξης στα θύματα και την ένταξή τους στα υπάρχοντα προγράμματα ανάπτυξης και εκπαίδευσης.

Από τη μεριά της, η «Δράση για την Ένοπλη Βία» ξεκίνησε ένα Πρόγραμμα Συμπαράστασης των Θυμάτων στη Δυτική Σαχάρα, διεξάγοντας έρευνα στα στρατόπεδα των προσφύγων και την απελευθερωμένη ζώνη ανατολικά του τείχους, η οποία καλύπτει όλα τα θύματα ναρκών, πυρομαχικών διασποράς και κατάλοιπων πολέμου. Η «Δράση για την Ένοπλη Βία» δημιούργησε την πρώτη βάση δεδομένων για τα θύματα ναρκών και κατάλοιπων πολέμου στη Δυτική Σαχάρα. Ο αριθμός των ανθρώπων που περιλαμβάνονται μέχρι αυτή τη στιγμή είναι 1340, από τους οποίους 454 ακρωτηριασμένοι.

- Είμαστε ανοιχτο ανοιχτοί σε προτάσεις.
- Ό,τι κι αν κάνετε, ενημερώστε μας για να δημοσιοποιήσουμε τις δραστηριότητές σας και στα άλλα μέλη της εκστρατείας.
- Ακολουθήστε μας στο **Facebook** και το **Twitter**.
- Μην ξεχνάτε πως ό,τι κι αν κάνετε είναι πολύ σημαντικό!

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:
info@removethewall.org